

Chương 29

Bằng ngồi xuống ghé trước mặt Bách. Khẩu súng của Bách đã hạ xuống để trong lòng nhưng Bằng biết bất cứ lúc nào Bách cũng có thể bắn hạ chàng dễ dàng. Cả hai khẩu súng mang theo trong người đã phải tháo bỏ xuống đất, Bằng có cảm tưởng trần trụi, chàng không hiểu Bách muốn đối xử với chàng như thế nào.

Bách một tay vẫn giữ khẩu súng, tay kia rót rượu vào chiếc ly trước mặt. Chàng hỏi Bằng:

- Em uống chút cognac này không?

Bằng lắc đầu. Bách cười:

- Tôi quên! Em không bao giờ uống rượu mà. Chỉ cà phê buổi sáng thôi phải không?

Bằng im lặng không nói. Bách muốn gì đây? Chàng tự hỏi và ngẫm thán phục người đàn anh khoá trước. Đã giết 5 người úu tú hàng đầu của Sở Tình Báo trong hai vụ ám sát, nay đối diện chàng vẫn thản nhiên và ngọt ngào với chàng như hai anh em kết nghĩa.

Bách uống cạn ly rượu một hơi. Chàng ngẫm nghĩ Bằng một lúc lâu rồi nói:

- Em biết rằng tôi có thể bắn em lúc em mới mở cửa bước vào. Nhưng tôi không làm chuyện đó. Nếu là một nhân viên khác của Sở, dĩ nhiên tôi không ngần ngại gì. Nhưng em khác! Em hiểu điều đó chứ?

Bằng gật đầu. Chàng vẫn không nói tiếng nào.

Bách tiếp tục:

- Tôi muốn đề nghị với em một chuyện. Tôi không muốn bị săn đuổi mãi như thế này. Dù hôm nay tôi có bắn em đi nữa, Tướng X sẽ có người khác. Nếu em giúp tôi để báo cáo là đã hạ được tôi, tôi sẽ chia với em một nửa số tiền tôi đã kiếm được hàng gần ba mươi năm nay. Em sẽ có 5 triệu Mỹ Kim để sống một đời huy hoàng tại đây. Em nghĩ sao?

Bằng lắc đầu:

- Làm sao có thể gạt Tướng X được?

Bách cười:

- Tôi đã có sẵn xác chết của một tên vô gia cư. Em chỉ việc đốt căn nhà này, báo cáo là đã giết được tôi

và đốt nhà để phi tang cho cảnh sát khỏi điều tra lời thôi. Tôi để lại sợi dây đeo cổ và vài vật dụng khác của riêng tôi để chứng minh đây là xác của tôi. Tướng X không ở Hoa Kỳ làm sao biết được. Chỉ dựa vào lời của em hay có gửi thêm toán điều tra khác, thấy có chứng tích chiếc vòng và vật dụng riêng của tôi sẽ không nghi ngờ gì được.

Bằng hỏi:

- Rồi anh sẽ làm gì?

Bách trả lời:

- Tôi sẽ biến mất. Lần này sẽ không ai còn kiếm ra được. Dù cả em nữa!

Bằng gật đầu. Chàng vẫn thắc mắc tự hỏi tại sao Bách có thể để cho hai nhóm ám sát kia kiếm ra được tung tích dễ dàng như thế? Thì ra Bách đã có chủ tâm. Bách đã để lộ cố tình cho biết chỗ chàng trú ẩn tại Rio de Janeiro để nhóm ám sát đầu kiếm ra và bị bắn hạ vì Bách biết trước. Nhóm thứ hai tại Toronto cũng đã vào tròng của Bách đưa ra và bị bắn thêm hai người vì Bách gạt cho biết chỗ chàng ở và đã sửa soạn trước để ra tay triệt hạ.

Bằng tự hỏi thăm việc chàng điều tra ra chỗ Bách ở tại Aspen này có lẽ cũng do chính Bách đưa chàng vào tròng. Kế hoạch của Bách tinh thâm thật! Biết rằng Tướng X sẽ tận dụng nhân lực để tìm cho ra chàng cho bằng được, Bách đã sửa soạn cả để sau khi hai nhóm ám sát đầu thất bại, Tướng X sẽ phải cho Bằng đi kiếm chàng. Và Bách đã tìm cách để chiêu dụ Bằng với số tiền 5 triệu Mỹ Kim, hy vọng sẽ qua mặt được Tướng X và biến mất không ai ngờ đến là chàng còn sống nữa.

Năm triệu Mỹ Kim! Số tiền quá lớn! Chàng làm việc ở văn phòng kế toán của Liên, giúp việc làm thuế cho bao nhiêu người làm ăn tại Quận Cam, có ai có tài sản lên đến 5 triệu Mỹ Kim đâu? Đây là người Việt sống tại Hoa Kỳ hưởng gì người ở tại Việt Nam. Gia đình chàng ở Sơn Tây có bao giờ dám nghĩ đến chuyện có một ngàn Mỹ Kim, nói gì đến 5 triệu! Nhưng Bằng biết nếu chàng phản lại Tướng X và chuyện lộ ra, chàng sẽ bị án tử hình, gia đình ở Việt Nam với mấy đứa em có thể

cũng bị giết theo. Làm sao chàng dám theo đề nghị của Bách?

Và nghe những lời dụ dỗ của Bách với mỗi nhử tiền 5 triệu Mỹ Kim, đột nhiên những cảm tình của chàng với Bách từ trước đến nay bỗng tiêu tan hết. Bách coi thường chàng quá. Bằng không phải người ham tiền đến mức đem tiền ra nhử sẽ làm chàng tối mắt. Nhưng chàng vẫn không thay đổi thái độ. Bằng nói với Bách:

- Anh nghĩ là chuyện giả xác chết sẽ qua mặt được mọi người tất cả sao?

Bách mừng thầm trong bụng. Bằng hỏi chàng câu này là có ý siêu lòng. Chàng bồi thêm:

- Chắc chắn! Em đừng lo! Tôi đã liên lạc được với người chuyên khám nghiệm tử thi tại đây. Hẳn ta sẽ làm giấy chứng là xác chết bị cháy trong căn nhà là tôi mà!

Bằng gật đầu. Chàng muốn đánh lạc hướng Bách và để Bách không đề phòng nữa. Ngọn dao lưỡi lam nhỏ giấu trong vai áo đã được chàng làm vài cử động rơi dần xuống cánh tay, đầu dưới tay áo vải. Chỉ cần một cái hất nhẹ, ngọn dao sẽ rơi vào bàn tay chàng dễ dàng.

Bằng cười nói với Bách:

- Em thấy cũng được. Nhưng lần này phải phá lệ. Em sẽ uống với anh một ly rượu cho việc thỏa thuận này.

Bách nhìn Bằng ngạc nhiên một lúc, chùng như có thoảng nghi ngờ nhưng chợt phá lên cười:

- Hoan hô Bằng! Được rồi! Em uống với tôi một ly!

Bách quay sang nắm lấy chai rượu định rót. Bằng hất nhẹ cánh tay, ngọn dao rơi vào bàn tay chàng và Bằng tung mạnh về phía trước. Lưỡi dao vọt nhanh cắm vào cổ Bách. Máu phun ra có vòi. Bách bỏ chai rượu đưa tay ôm cổ. Bằng đứng lên định phóng người sang để kết liễu nhưng Bách đã thu hết tàn lực dùng tay kia nắm lấy súng và bóp cò. Viên đạn lia khỏi nòng ghim ngay vào tim Bằng và Bằng ngã người ra phía trước. Hình ảnh cuối cùng còn được ghi nhận trong óc Bằng trước khi mọi sự vụt tắt là Bách ngã vật ra phía sau. Lưỡi dao ghim sâu vào động mạch cổ đã cắt đứt mạch máu và

Bách chết ngay khi máu không còn
được bơm lên óc.